

תְּהִיאֵת הַקָּרֶעֶת

9.1.1946

(גאטו של מ. שרותוק בכינוס, הקרן בשעת חירום.)

doc00512

ליהווית ריך במרקם יוצאים צו גבל.
ואילו באוצר דיש לנו כי נבר החזי —
האחות המדוק. הוא 49% — הרינו חפ-
שיב. לבאייה, להוציא קנית קרע כאות
נסען.

הכיניה האתנית מהו?

**שניהם איפוא גבונגה דאגתית? הגבונגה
זהיא להציג הריש בפנוי התפשטותה הכנין
היהנדי בקרקע בכל רחבי הארץ — לסתות
את הנילול על התישבות חקלאית עברית
וככטן.**

כ"י כביה קרכע נשאר לנו ל��נות באיזור החפשי, הבהירוה בערך הכל % 5 משפחתי ו-49% ממוני כבד ביז'יא? איזור זה הוא חלק מצפוף היה'ת. בזפק זה, לכל ארבעה נאלטו קרקס לאensus והקינונו ישוי בים הרבה, עם כל אלה לא נעלם כאן אף כבד ערבי אחד מפל המפה. ובכן זו אולי, אלא בכל הנסיבות הערביים באיזור בלה'ת, אלה על אף התהושותות היה'ית אלא חזותה לה, חלה האקזוטנות עצומה: מעצבר מהללים לבנוניים, מטבח חמץ לבתי אבן, מתקומות פיתח לגונית ורעפים, פרדעתה לחקי לאיתן, מזרע לטעת, מניזורי בצל לנדיין לי שלחין. כל כפר וכסדר נשאר על כנו, ולא עוז אלא בערוף עכשין מושרש ואין תון פעתיה בז'אן אין הונצחים. זו דרכה של התהושותות הערבית, דרכה הבלתי נמנעת הנטהבת בתקופת המלחין הבשקי, שלא רק צאיינה פרושחת וכטבחת את שכנית אלא היא בעקרות ממשrichtה אותן. כבאות קרכע שעוזנות פניה לאבירה באיזור זה בז'אנצמת פאטה. הצד על כן העזונה שלכחות כל קשיי הרובשה בא' זאים אי זם — גאוור האסור והאזור ה-ט'ז'ז'ור — הרי מהשכחים שעתה, בז'י התקיל לפאול כאו פרסום חוק קרכע בשלבים כ-80% בז'ני איזרים אלה ורק 20% גמזהים באיזור התפסי. הנה אמר שלא מתוך כוונת לאפשר לנו לגרוחיב את רמושנו הקרקען נשאר איזר זה ט'ז'י. אז, אז בז'ון הזהה סבמיילא לא נעלם

אם גם היה לא תחיה לנשא של מלחתה
העב כי גם אם נפרוץ את החטיפה גור-
זות בצדנו את הבונכת לאזרע עוזין נשאר
כבודים באוקיינוס הכספי הלבן, כל עוד
לא נקבע את התוינה החיסכון בפינוי אט-
טורך אל אנטרכטן.

בניהם כביריות נקרו מארץ בעקבות
מחלמת הגזולם הדרוזית: החורן וחבל
אויר סיפחו לסוריה והלבונין, עבר הירדן
הופיע מדינה ערבית. באחרונה, ארבע מלחמות
העולפ השניה, בא בשער הקידש של
גיאסר הלבוני לירקן ולגדירות את צפת

המשיבתנו סבבוי. בתק'ה הארץ שנותה
לנו לפליית.
לשם מה בא הקץ? לכאורה לשם
המגע על עירד האגדה הערבי. במשמעות
הלבני נאמר: «עקב הרבי הצעדי של
חשוב הערבי ופירושו איזהם של ערבים
ליהודים, שנשבתו ומלוחם במקומות האחים
ונתן, אך עוד ביום פקית אונוריים בכוון
מייס להעברות נספנות של קרע קרבנות
ואילו בזאת אונוריים אחרים יט לבנין
העברות אלו כדי להבטיח את רמת היהם
הקיים של עיבורי האגדה העובי ו开会
ונע יצירה איבריאית ערבית חכמת קרע
בגדדים ניכרים».

אך זהו מוסאה כזב, שבא להחמיר כל
הנוגה האכזרית, והחוק עצמי יונברת
שעדתו בנטשכם, אילו כו' הייתה היה
ונת ה חוק, ולא בגווני זה — וב-
אלמלא היה חובר ליזוק — שHAMPSHLA
הcheinר לנגב הצערת קרע נסבה מער-
בים ליגודים באומות האנדים שרוכשת
קרקיות אול-יזונו הרים בהם למגדלים
ኒיכרים, ולעומת זה חקל אאנדים אשר
בהת רכסנו רק בזב שבסוטן או לא
רכסנו כלום.

אבל מה צוותה הוא הפקיד נגביר מאות. צאו וראו את המפה התיירוטה היא ביחס להפוך לቤת התחזות היהודית. ואונה פיט צנו בו רק % 3 נזרה מכירות גוטס ללא ערבם להלעין. ואנו שתלכנו בו רק % 7 מותרת מסירת קרקע

התאספנו לתקניע על מדייקת שבאה
לממל תלק גתל נציגנו, לעזאת אתנו
בתוכה לבנים חרוגים ולחם לאן את
התשובה של דורנו להתרומות בקרע
המולצת.

המדיניות אשר נגדה אנו עומדים במאור-
כה - ולא נחדר מהריב עד אם נעיר
אותה בשודך — וזאת גזירותו הגדיקות
בנולא: היא בגבולה להביזע את שני
תהליכי היסוד של תקומתנו: החליך
גקלת' וחליך גבלישנות הגדיקות בע'
ליה הגעה לשיאה בעוצם היבטים הלאה
אכזם מעולים דרכ' כל חז' הארץ לאחר
שנפוך בתו נצטנחת אלם עד לנצחן
במונתה עד ארוכת וקשת הדרך. ובאם
ויתודש הקביה הרצינית לשי המיכסה
גاعدמת לא יהיה זהה סיוף לתביעתו.
הצחוק לא יבוא אלא בעלות ריבות זמי'
זה אליהם, וקלה הטעינה בואה לא התכוון
אלם תחול תחול תבואה יסודית בגדניות
כלה? לאין מעמידה כבוחה בחוויה הע-
ליה — פוריה צעוזן עומדים בתהילתה.
והלט והגמל כל הבירכה הזאת אסורה
שיםיו ועתנו מהחומר השניה בה אנו
מצוים לעמוד — חווית הקרייקי.

זעקה השבאה איןנה נשמעת
לאיין

ג'ורל ובערכם של געליה נוקב בהיותם של המוני תחביב. זהו להם עין חיים האיזמל גוטך כן בשורה הוויל של האור מהו גולג' הדיה נפצעים בחלומות לבו של כל אחד מאיתנו.

לא כן הזכירך, הוא נזכר. צוות השכינה
איינה נשמעת לאוזן, לוופס את נזורה
ברוגלים ולו גם של מטפחים. קעה גורבה
יותר בחוויתך זה. האמברלה זו הבדיחה
הו המעשית וזה סין מחלת תקדייב אך
ס האבוקות צי לא תמיינ פברטה אם לא
גברו סביב העורות והמתוח ברוחבי הציבור.

9.1.1946

DOC00512a

בערים בלבד. לא די שצל היהודים בתווך כל גזר מעמד מיעוט. כל יהודי כפוף לופך אורח נתנות דרגות אחריו זועות אירופה, אחריו קרבנות המלחמה, אחריו הכרעת שלטון הרשות והדים נשארת ארץ הבית הלאומי היהודי החזקה בזולם שבת קיים וכונשם בכל חומר הגין חוק של אפליה גועית נגד בני העם היהודי.

קריקוות הממשלה יוביהו
אם זהה צורך בהיכתה Zusatz ב' י' ולא אחרת מטרת החוק — להקטיא את פ' מ' מדו הקרקי של היישוב העברי — באה פרשת קריקוות הממשלה ובוגה בקידען את הראייה רגיצה לכה.

שני סוגים קריקו מוצאים במפורש, בוגם
החוק עצמו, מתוך זאיורים זהgalot שבנו: אוורי הרים ואדמות המדינה. החוק קיבל את חקתו בפברואר 1940. בעבור שנה, בפברואר 1941, לרוג' דיוון על גורלו של שטח מסוים מקריקוות ובמ' שלה נאברה, כי הממשלה קבצת הלכת הנוהגה למעשה אדמות המדינה שבאזורים אי' וב' כאלו היו ברשותם של העربים, ז'א שהערבותם ליהודיים אסורה מחוץ למקרים יוצאים מהכלל.

הבה ואספר את פרשת השיטה הוגה המאלפת מכמה בחינות מעשה בשיטת א' מה בן אלטימ אחים של دونמים, שהיא מעציקו אובה מדינה וגוחליך עט שטחים אחרים לעربים. כעבור שנים חורה האמן שלה ופודה את השיטה מבוקלו החושים בכיס פלא לשם ישב ערבים מגושלים, לאחר התשירה שהתגלה בדבר אדריכים מגד' שלום בשנות 1932—1933. עט העיודה שהממשלה קנתה את השטחים מידי אלה שבצעמת העניקה אותו להם העיר על שיטת ההענקה של אדמת הארץ. פריד' שון, כי הקרקע לא הייתה גברחת כלל לחייבם של אלה שכון חזקה על הממשלה שהיא לא תביא ליזור במו יידה בנישלות חדשים לשם פתרון ביחסם של מושלים קודמים. והנה לא נמצא מושלים שאין לפוענים בהתיישבות ותשטה שחוכן להם נשור פנו. בינוים נכוו יושבים יהודים בקשרם בפנים. המשקים היהודיים החלו חורשים וזרעים חלק מהשפח פבי. שא' שלטונות והערבים השכנים ימחו בזמנ השלטונות גבו דמי חכירה بعد השיטה.

רכוש בו הובת, מי זוג האור גזפט' זאנצנד בינהה.

חוק הקרקע — מניעת הזאה מיהודים וערבים אחד

עלומת זה פורטים על פני השטח הע- צום של האזרע האסור המקיים 65% של הארץ כולה — שכחים המטרפים לבלתיוני דוגמים שאינם מזובדים בכלל או מזובדים אך מפעז מזער; שכחים שמא באלה העברתם לרשאות יהודית לא הצמת כל תרשלת לכפרים הערביים ואילו מהעברתם יפיקו אך ברכה. את שטחי היבשה האלה בא החוק לסגור בפנינו.

באותו אזרע האסור וכן בשטח הרחב של האניר האבוסדר" (32% של פני הארץ) אשר אהוו הקרקע המזובד גובה בו הרבה יותר באזרע האסור, מצויים עדפי הקרקע בכתה, הבצרים אף הם למטה זיט גזוליב. התפשטות ההתיישבות היהודית באזוריים אלה סיירה העברת העוד- טיט האהל בין הכת אל הפועל עי' ניצול יעיל של מקורות חיים קיימים ונילוי מקו- רית חזק'ן, מושת של חקלאות מתקדמת אספектה חזק'ן להטקה, בסיוע אגב מכירת עדפי הקרקע. קיים חיק הקרקע פירושו ביצעת היבשה הארץ הגדת הגדת מתישב היברי: נסאכר הערבי גם יחד.

אין כאן כל דאגה לעיבוד הארץ הערבי לשיא החפה אצל בעלי "הසדר הלבן" ובתקוק חיק הקרקע כיבן כלשהו לט- כוב עזה כיצד לבני נישול ערבים בי- די ערבי, מכירות נחלאות זירות לבלי אחולות; התפערות התקיטים בירודי המעד אגאות אלו של הגנה סוציאלית אין כלל מנגנים. בגביהם רק אתה: גיבוש גזעי סיניאר האזוי הערבי, המובהק והמלחט של טרבית שפת הארץ, לשם הביקחת שלי- פהו הטבשיות הקיומיות והבדישית, של העם הערבי על השכנים האלוי.

לשפט הנטה הבטחה זו את בא החוק להזביך בעט העברי ההנויר לזמן שני קל- לות במאידות שחיי מנת חלקו בנדיי גלונו: קללה הבריות מהאדמה ומערכות האדמה וקללה הנחות האזרחות. הבית הלאומי הופך תחום פושב. גמולות הקו- דת בטבחי שודות וביפוי הריט וגאות גאות עליה להגננתם לבעיטה. פבאן ואילך

תחיית הקרקע

9.1.1946

משה שרתוק

DOC00512b

זה לא היינו בודדים בתוך אנגליה גופא. לימיינו עמדה מפלגה גדולה, מפלגת שלטון העתיד. חוק הקרקע נתפרסם בארץ ב- 28 בפברואר 1940 ומיד פנתה מפלגת העובדה בפרלמנט לממשלה צ'אמברליין וד- רשה לקבוע יום לויוכוח על החוק. לא עבר שבוע ימים וב- 6 במרס נתקיים הויכוח ונימשך למשך משבע שעות. זה לא היה וי- כוח סתום שבא אך מתחת לתיו לביקורת האופוזיציה. מפלגת העובדה החליטה לה- חמיר בדיון ופתחה את הויכוח בהצעה לה- ביע לממשלה אי אמון. זו הייתה הפעם ה- ראשונה מאז פרוץ המלחמה שמספרת הע- בודה הייתה מוכנה להפיל את הממשלה א- שר היא עצמה התchyיבת לתמוך בה בשעת החירום הלאומי החמורה. לממשלה צ'מ- ברליין היה רוב גדול ובתווך באותו פרלמנט וויצוות הצבעה היו ברורות מראש. אף על פי כן נתקיימה הצבעה, סייעת העובדה ואיתה הליברלים העצמאים וכמה שמרנים הצבעו נגד הממשלה. בקרב המצביעים אלה היו לפחות חמישה עשר מחברי המ- ממשלה הנוכחות ובראשם ראש הממשלה כיום, קלימנט אטלי.

זה היה נוסח ההצעה שהועמדה למנין ב- סוף הויכוח: "הבית הזה מביע את צערו על אשר מתוך התעלומות מהות דעתה המובעת של ועדת המנדטים, כי המדיניות הכלולית בספר הלבן על א"י סותרת את הוראות המ- נדט. ומבליל נטילת סמכות מיידי מועצת חבר הלאומים, אישרה ממשלה הود מלכותו קב- יעת תקנות להסדרת העברות קרקע המכו- sisms הפליה בלתי צודקת כלפי חלק אחד של תושבי"ארץ ישראל". אחדים מאיתנו היו בלונדון באותו יום וישבו ביציע הא- ורחים בבית הנבחרים בשעת הויכוח. ידינו המובהק באותו תקופה, פיליפ נואל בייקר, פותח בנאום עז ביטוי, כדי להשראה הטובה עליו. הוא קרע לגזרים את טענת מלוקוט מקדונלד אב"י הספר הלבן"וחוק הקרקע על סכנת הנישול. הוא הזכיר את תוכנות החוק- ירה של ועדת פרינטש-ב-1931, עת נשלו- שליחים לכל הקרים שמכרו אדמה ליהודים לעורם להגשות תביעות. בס"ה אושרו רק 600 בקשות, רק 100 מבעליהם

העובד אבל אחד צאת חוק הקרקע כזו השלטונות והחכינו לעربים עד ל- 400 דוגם למשפחה, זוקא את חלק הש- טח שכבר עובד בידי יהודים. וזה בשעה שנשאר באותו שפט חלק שלאעובד כלל ובשעה שלכתהילה לא באו ערבים בתביעה לאדמה זו. בזאת היהודים לעבד חלק אחד של השטח פרצה קטה ונשונגה יהודים נשלחו למואסר. הסוכנות היהודית נבססה בעקבות הקירה ואז הגיזעו לה את פסק ההלכה.

היילים משוחררים איןס זכאים אף הם

במשך שנות המלחמה נתקנה אותו שפט שיב פאריסין ועבר לרשותו הישירה של שלטון מס' 1. עם התקרב גמר הלחמה היזינה ע"י מוסדותינו זרישה כללת להק- צות אדמות פרינה לשפט התיישבותם של חיילים. לרגל זה נתחנשה התביעה על אותו שפט. לאחר דין זדברים רב בצלפה ובכתוב העלינו חرس במשאיותן זה. לא רק אותו שפט לכטום גשלל פאריסין שבב, אלא הודיעונו בזרק הכללה, כי לא ייקזו עצמות מאדמות הארץ באזוריים א' ב' לחיליקס יהודים, אם להתיישבות או לשיכון. בהון ההצעות שהגנו ע"י הכתולקה לישוב חיילים של הסוכנות היהודית הייתה הצעה להפקעת חלkt אזרחית בסביבות ירושלים לשפט הקמת שכונות חיילים. התשובה הייתה כי מכיוון שעמ' הפקעת החלקה היא תהperf לאדמה סמ' שלתיה, אין הצעה יבולה להתקבל, באשר היא עומדת בנסיבות לעקרון שנקבע, כי אין מוכרים אדמות הארץ באזור האזור להתיישבות חיילים יהודים.

כהן איפוא המשטר, אסור שיתווסף אף של אדמה אחד לרכוש הקרקעי היהודי באזור האזור, אהת היא אם הוא ירשות לערבים או לא. אפילו אנשים שיכנסו היזמת במלואה נגד שלטון הגאנזים בא- רופה, אשר תבריהם נפלו בקרוב והמ- גנווירו בתייפז ותורו לאראם לאחר הכרעת שאלת הדוכני והמשטחה הגועית שם עז'י נס פיעו לה, אפילו הם פקופחים ע"י מספר אפליה גזעית בתוך ארצם — מטעם שהווים הם.

היה זמן — — —

היה זמן שבלחמתנו נגד הזרול דבר

משה שרתוק

9.1.1946

המלחמה יוסיפו יהודים לחיות בארץ א-
שר מעשים כאלה אפשריים בה . והוא
סיום"הו(המיניסטר) יודיע בשם שידיעים
כולנו כי יש רק פיתרון אחד והוא הבית ה-
לאומי היהודי בארץ ישראל . הוא יודיע, כי-
שם שכולנו יודיעים כי בכח היהודי ובעו"
הרוח היהודי גלום הכח החיה היחיד שיש
לאל ידו לאгал את שטמות ציון ואשר הת-
נהגותו והמופת שלו ישיבו לחיקם חדשים
את המדבריות הצחיחים של המזורה
התיכון".

מה שהזה וג'ווד

באוטו הויוכוח דבר ידידנו הנערץ שזכה
לא ימוש מזכרנו לעולמים, יאשרו וג'ווד
ואף מפיו נזרקה נבואה. הוא שחזה את
התגלגולות העגינה הציוני במדרון של הנס-
יגה המדינית של אנגליה לפני המלחמה
שתחנותיה היו מינכן, צ'כוסלובקיה ופולין.

ולורד ג'וואיט

שכנ אויל לא מיותר להביא מספר פיסק-
אות מנאומו של סיר ויליאם ג'וואיט, ביום
lord ג'וואיט, הלורד צ'נסלור במשפטת
הפועלים, שסייעם את הויוכוח מטעם מפ-
לגת העבודה. הוא הסתמן על שלושה ס-

עיפים של המנדט אלה דבריו:
בסעיף 2 של המנדט נאמר: "שלטונו המנ-
דט יהיה אחראי להעמדת הארץ בתנאים
מדיניים, מנהליים וככלליים כאלה שיב-
טיחו את הקמת הבית הלאומי היהודי ו-
לשמרית הזכויות האזרחיות והדתיות של

כל תושבי א"י בלי הבדל גזע ודת".
אחרת הזכויות היסודיות ביותר המגיעה
لتושבי א"י היא הזכות לנכות, למגור,
לחכور ולמשכן. כיצד אפשר לטען שע"י
התקנות הללו אתה מבטיח את הקמת
הבית הלאומי היהודי ושומר על הזכויות
האזרחיות של תושבי ארץ ישראל.

נענו להצעת הממשלה לישבם במקום אחר
וחמישים מאלה עזבו את מקום התישבותם
החדש בעבר שנה שנתיים וחזרו למקום מג-
וריים הקודם. נואל בייקר דרש וחזר ודרש
מלוקולם מקדונלד למסור לבית הנבחרים
מספרים על הנישול שחיל בארץ מאז ועד
היום, ולא נענה.

מה אמר נואל בייקר?

מן הרاوي להביא כמה פסוקים מנאומו של
נואל בייקר במלואם:.....
"כאשר הובטח לי יהודים לראשוונה להקים
לهم בית לאומי, השטח היה בכיוון לכלול
גם את עבר הירדן ולהשתרע על פני 45 אלף
מייל מרובע. ב-1922 באה קריית עבר הירדן
ונשארו רק 10000 מייל מרובע. ועדת פיל
הצעה להקטין את השטח ל-2000 מייל
מרובע. עכשו בא מיניסטר המושבות ומק-
טינו ל-260 מייל מרובע. 260 מייל מרובע
אליה, הוא השטח שהיהודים כבר רכשו בו
קרקע יותר מכל איזור אחר. זהו השטח
שאדמותו כבר הוכשרה והישוב העברי בו
צפוף ביותר".

ואין זה הכל. לפני שנה הודיעו הממשלה
הערבית לוועידת לונדון כי יש בארץ ישראל
19 מיליון דונם קרקע אשר העربים אינם
יכולים לעבדם. אך היהודים כבר התחילו
להראות שהם יכולים לעבד אדמה זו. הם
הוכיחו בסביבות ירושלים והם מוכחים
עכשו בצפונו הגליל כי על ידי דירוג ונטיעת
יש ביכולתם לעבד גם גבעות שוממות. אבל
עכשו עומד מיניסטר המושבות לאסור ע-
ליהם אפילו לחזור לשם כי הרי כל ההרים
כלולים באיזור האסור. מדיניות זו לא נתק-
בעה מטעמים כלכליים. למעשה של דבר
מציע המיניסטר לשומר על חלקה הגדול
של א"י שהיא נקי מיהודיים. הוא נוקט את
סיסמו של ד"ר גבלס. אותו חלק של
הארץ צריך להיות יודנריין.

ועוד פיסקה אחת מדברי נואל בייקר נבו-
אה שנזרקה מפיו. באותו הימים הגיעו
ידיעות על הנגירות הראשונות בייהודי ור-
שה, שהיו כאין וכlaps לעומת השואה ש-
התחוללה בעבר שנתיים. אבל כבר אז א-
מר איש מפלגת העבודה בהיותו חופשי
להגיד את אשר בלבו:

האמנם סבור המיניסטר כי כתום

תחיית הקרקע

משה שTOTOK

9.1.1946

“כשאתה מגביל את זכות העליה אתה פוגע באנשיים שטרם נקבעו לא”י, ואילו כשאתה מגביל מכירות קרקע אתה שולל זכותם של אנשים היישבים כבר באז ואשר אתה עזודה אותם למכת לשם. כך מסתיים עוזר פרק אחד בסיפור הטראנגי. שוב גנור על היהודי להיות גור בארץ נבריה”.

העיבודה שאמריו הדברים האלה עברו ביגתיים מאוטויזציה שלטונו אינה נובלת אף כלשהן מabhängigיהם. הזכרת נשבחות אינה געינה לפעמים, אך הגברים כתו בים שהוד על גבי לבן בטפר הוכרונית. לוד א’נסלור הוא, כידוע איש המשפט הראשון במלכות. היה בין שעם עלותו לכשנה רמה זו נטה לנרד ג’ואיס את תורתו המשפטית הקודמת וקנתה לו אחרת?

לנו. אין תורה אחרת. המנדט הוא היסוד החוקי היחיד שלטונו בארץ ישראל. המנדט הופקד בידי בריטניה על יסוד התתית בוთה לסטייע להקמת בית הלאומי היהודי. חלקים חשובים של הארץ לא היו נכללים בה כלל, ולא לא היו נקבעים לאסגורת השלטון הבריטי אילמלא התcheinבות הוות. ועה מלכותית מוסמכת, מוניה עיי’ המת Schulhaushaft, פסקה כי התcheinבות זו היא המטרת העיקרית של המנדט. אותה וועדה פסקה על יסוד חקירה מעזיקה, כי פירושה של התcheinבות זו תהיה לאפשר ליהודים להקים מחדש את מזיניהם, אם ירצו בכך.

DOC00512d

סעיף 6 של המנדט מחייב הקلت העליה ואמוץ התcheinבות הצפופה של היהודים. “להקל ולאםץ” פירושו לעשות צעדים פעלילים. כמובן שיש שם סיג “עם זה להבטיח שהזכויות והמצב של חלקים אחרים של האוכלוסים לא יפגעו”.

נניח שהזכויות והמצב נפגעו. אני מסכים שהאדון הנכבד מאמין פטור מהתחייבותו להקל ולאםץ. אין הוא חייב יותר להיות פעיל. אבל מזה אין להסיק שהוא רשאי לאסור. מדבריו עולה כמובן ניגודו של אימוץ הוא אסור. אין זה נכון. ניגודו של אימוץ הוא אי אימוץ.

לבסוף יש להסתמך על סעיף 15 המטפל בחופש המצפון והפולחן וכן בסמכות למונע בעד כניסה אנשים מסוימים לא”י. בין שני הפסוקים המטפלים בעניינים אלה ישנו פסק אחיד חד וקצר: “שום אפילו איזו שהיא לא תאה נוהגת בין תושבי א”י מסיבת גזע, דת, או לשון”.

קשה עלי ביותר להבין כיצד הגיע האדון הנכבד להלך מחשבה המאפשר לו להיות סבור שאין הוא מפרק את התcheinבות הזאת.

הוא הישווה את מעמד היהודים בא”י למעמדם של הסקוטים באנגליה. מה היה אומר איש סקוטי באנגליה אילו נודע לו שאסרו עליו לקנות או לחזור קרקע מוחז לתוכמי עירית לונדון?

תחיית הקרקע

משה שפטוק

9.1.1946

DOC00512e

מרדו בעלותם הנה. יהודי ארץ ישראל לא יהיו אזרחים נחותי דרגה בארץ. הם לא יתפשו כאן עם מעמד גרים בארץ נכירה. הם יזעיקו את העם היהודי כולם להאבק ק-ודם כל בಗאות הקרקע בלי הרף בכל הדרכים והאפשרויות הנראות כבלתי אפשריות, בתגברות אמצעים בגודל הקושי. אבל לא רק בזאת אלא במאז מдинני לפrox' את ההסגר שהוקם סביבם בתוך הארץ. יהודי ארץ ישראל פוסלים את חוקיותו ומושרו של מושטר אשר הסתייע בהבטחו-תיו ובאהדתו לעם היהודי להתבצר בארץ הזאת ועתה הוא מפני לו עורף ומתנקש באחריות תקנותיו. אין למושטר הזה כל סמכות לעשות בארץ בעם היהודי בתוכו שלו. מפעל תקומות העם היהודי בארץ, מפעל ג-אולת הארץ משמת דורות לא יירתע בפני מושלים ילידי חשבונות בני חלוף. המער-כה תהיה כבדה. המאבקים אינם שווים. כוחנו מוגבל. אך סופו של רצון החיים וצורך החיים להכריע. שום כח לא יעמוד בפני הארץ ישראל. ההיסטוריה העברית הגיעה למבחן חופה.

מנדט שהופר מפקיע את זכות בעליו לשולטונו
 "הספר הלבן" וחוק הקרקע הם הפרת המנדט. כל כמה שיהפכו פרשנים בסעיף המחייב הקלה עליליה היהודית, בשום פנים לא יכולו לתרץ על פיו את הפסקה. זהו דבר והיפוכו. וכן, כל כמה שיתפללו לגבי משמעותה הסעיף על אימוץ ההתיישבות היהודית, בשום אופן לא יוכל ליישבו עם סגירות כל הארץ זולת רצועה צרה אחת מפני ההתיישבות. שוב זהו דבר והיפוכו. מכל מקום מוסד בינלאומי פוסק שאין מדיניות זו מתוישבת עם המנדט. מנדט שהופר מפקיע את זכות בעליו לשולטונו. סמכות בריטניה בארץ ישראל שוב אינה נשענת על דין בינלאומי, אלא על טובת הנאהה וכח הזרע שלה בלבד. בלב מר נאמרים הדברים אך המציאות המרה מחייבת אותם. אילו המפלגה השלטת ביום הטיפה לעצמה מה שהטיפה לה ליריביה בטרם עלתה לשולטונו. אילו لكחה מוסר כאשר תבעה מהם לא הינו מגיעים למה שהגענו.
 עתה שהגענו לכך, אין לנו ברירה. יהודי ארץ ישראל לא יסכלו מושטר המ חדש עליהם כאן את הגזירות והማרות שבנון